5. 1967–68-ம் ஆண்டு இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை— பேரவையின்முன் வைத்தல்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பெருமதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1967--68-ம் ஆண்டிற்குரிய இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையை அவைமுன் வைத்து உரையாற்றுவார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே,

புதிய சட்டப் பேரவையின் முன், எனது முதல் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வைக்கும் ஒரு வாய்ப்பினை, நான் பெரும் பேறாகக் கருதுகிறேன். இப்பொழுது சபை முன் வைக்கப்படுகின்ற 1967--68-ம் ஆண்டுக்குரிய இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டமேயாகும். ஆயினும், அரசியலமைப்பின் விதித் துறைகளுக்கிணங்க, வரவு-செலவு மதிப்பீடுகள் ஆண்டு முழுவதற்குமாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் இதற்கு முன்னரே அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்புக்களுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் இணங்க, புதிய அமைச்சரவை இக் கொள்கைகளையும் திட்ட வேலைகளையும் விரிவாக மறு ஆய்வு செய்கிறவரையில், ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகளும் அரசாங்க அலுவலும் எவ்வித இடையூறுமின்றிச் செயல்படும் வகையிலே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-68-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், வரும் ஆண்டில் அரசாங்கத்தின் பற்பல துறைகள் நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவலாக உள்ள "இரண்டாம் பகுதித் திட்டங்கள்" அல்லது "புதுத் திட்டங்கள்" என்று வழங்கப்படுகிற எவற்றிற்கும் வகை செய்யப்படவில்லை. இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றி இன்றைய அரசாங்கம் ஆலோசித்த பின்னர், நிதி வசதிக்கேற்ப அவற்றிற்கு வகை செய்ய வேண்டியிருக்கும். எனவே, 1967--68-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை மீண்டும் புதிதாக ஆலோசித்து, புதுத் திட்டங்களுக்கும் புதுக் கொள்கைகளுக்கும் வகை செய்யும் முறையில் அவற்றை மாற்றியமைத்து 1967 ஜூன் திங்கள் வாக்கில் சட்டப் பேரவையின் முன் அரசாங்கம் வைக்கும். இந்த வரவு-செலவு மதிப்பீடுகள் ஆண்டு முழுவதற்குமாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளபோதிலும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள முழு மானியங்களுக்குரிய முதலீடுகள் இக் கூட்டத் தொடரில் சட்டப் பேரவையின் முன் வைக்கப்பட மாட்டா என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளின்மீது பொது விவாதம் நடந்த பின்னர் அடுத்த நிதியாண்டின் முதல் நான்கு மாதங்களில் எதிர்பார்க்கப்படும் செலவினங்களுக்குக் "கணக்கு வாக்களிப்பு" (Vote on Account) வேண்டப்படும். 1965-66-ம் ஆண்டின் இறுதிக் கணக்குகள், 1966--67-ம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீடுகள், இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டுள்ள 1967--68-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள்- ஆகிய இவற்றைக் குறித்துச்

சுருக்கமாக விளக்குகிற "வெள்ளை அறிக்கை" ஒன்று ஏனைய "வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்களுடன் (Budget documents) மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, அவற்றைக் குறித்து நான் விரிவாகப் பேசாமல், வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளின் முக்கியமான சில அம்சங்களை மாத்திரம் உங்கள் நாட்டத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

2. பற்பல அரசாங்கத் துறைகள் 1966 அக்டோபர், டிசம்பர் திங்களுக்கு இடையே அனுப்பிய புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில், நடப்பு ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் வாயிலாக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் வருவாய்க் கணக்கில் எதிர்பார்த்த 31 லட்சம் ரூபாய் சொற்ப உபரித்தொகைக்கு மாறாக, 745 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத் துண்டு விழுமென இப்பொழுது தெரிகிறது. வருவாய்க் கணக்கில் இவ்வளவு பெரிய துண்டு விழுந்தபோதிலும், வருவாய்க் கணக்கு, கடன் கணக்கு, மூலதனக் கணக்கு, பொதுக் கணக்கு ஆகிய இவற்றையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்க்குமிடத்து நமது மாநிலத்தின் மொத்த நிதிநிலை சரிக்கட்டப்படும் என்றும், வரவு-செலவு மதிப்பீடுகளில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட அதே அளவுத்தொகை முடிவான ரொக்க இருப்பாக நிற்குமென்றும் தெரிகிறது. வரவு-செலவுத் திட்டம் நிறைவேறிய பின்னர் மேற்கொண்ட பற்பல முடிவுகளும் நிகழ்ச்சிகளும் வருவாய்க் கணக்கில் இப்பொழுது காணப்படுகிற இந்த நலிந்த நிலைக்குக் காரணங்களாகும். நமது மாநிலத்தின் நிதி நிலையை இங்ஙனம் பாதிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த சில முக்கியமான முடிவுகளைக் குறித்து மிகவும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்கு அகவிலைப்படி வீதங்கள் உயர்த்தப்பட்டதன் விளைவாக மாநில அரசாங்கமும், தல நிர்வாக மன்றப் பணியாளர்கள், மானியம் பெறும் பள்ளியாசிரியர்கள் உட்பட, தனது பணியாளர்களுக்கு அகவிலைப்படி வீதங்களை அதைப்போன்று இரண்டு முறை உயர்த்த வேண்டி வந்தது. 1966 ஜூன் 1-ம் தேதியிலிருந்து செயலுக்கு வந்த முதல் அகவிலைப்படி வீத உயர்வின் காரணமாக, ஒரு முழு ஆண்டில் 306 கோடி ரூபாயும், நடப்பு ஆண்டில் 2.7 கோடி ரூபாயும் செலவாகும். 1966 டிசம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து செயலுக்கு வந்த இரண்டாவது அகவிலைப்படி வீத உயர்வின் காரணமாக, ஒரு முழு ஆண்டில் 5.9 கோடி ரூபாயும், நடப்பு ஆண்டில் மட்டும் சுமார் 1.5 கோடி ரூபாய் அளவிற்கும் செலவாகும். உணவு தானியங்கள்மீது இதற்குமுன் விதிக்கப்பட்டு வந்த ஒரு சத விகித பலமுனை விற்பனை வரி 1966 ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து அகற்றப்பட்டதன் விளைவாகவும் 1.5 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டது. நிலவரி குறித்துப் பின்னால் விரிவான முடிவு எடுக்கப்படுகிற வரையில், 25 சத விகித நில மேல்வரி (Land Revenue Surcharge) நீக்கப்பட்டதன் காரணமாகவும் ஏறக்குறைய 1·5 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு

1967 மார்ச் 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டது. 1966--67-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளைத் தயாரிக்கையில், மத்திய அரசாங்கத்தின் கூடுதல் வரி விதிப்புகள் காரணமாக மாநில அரசாங்கத்தின் பங்காக 3·5 கோடி ரூபாய் கிட்டுமென்று நாம் எதிர்பார்த்தோம். 1966-67-குரிய ஆண்டுத் திட்டத்தை முடிவு செய்யுங் காலையில், திட்டக் கமிஷனுடன் இவ்வரசாங்கம் நடத்திய வாதங்களின்போது அவர்கள் தெரிவித்த தொகைதான் இது. நடப்பு ஆண்டுக்குரிய மத்திய அரசாங்க வரவு-செலவுத் திட்டச் செயற்குறிப்புகளில், மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் நிதி ஆதாரங்கள் கிடைக்கும் வகையில் இரண்டு வரி விதிப்பு நடவடிக்கைகள் அடங்கியிருந்தன. ஒன்று, மத்திய விற்பனை வரியை 2 சத விகிதத்திலிருந்து 3 சத விகிதத்திற்கு உயர்த்துவது. மற்றொன்று, மாநிலங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய யூனியன் ஆயத் தீர்வை விதங்களில் (Union Excise Duties) மாற்றங்கள் செய்வது பற்றியதாகும். மத்திய விற்பனை வரியிலிருந்து இப்பொழுது சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் மட்டுமே கூடுதல் வருவாய் கிடைக்குமென்று, யூனியன் ஆயத் தீர்வைகளை உயர்த்தியதன் மூலம் கிடைக்கும் கூடுதல் வருவாயில் நமது பங்குக்கு சுமார் 70 லட்சம் ரூபாய் மட்டுமே கிடைக்குமென்றும் இப்போதுள்ள நமது கணக்குகளின் வாயிலாக அறிகிறோம். எனவே, முதலில் நாம் எதிர்பார்த்த தொகையான மூன்றரைக் கோடி ரூபாய்க்கு எதிராக, மத்திய அரசாங்கத்தின் கூடுதல் வரி விதிப்பில் நமது பங்குக்கு மொத்தத்தில் ஒரு கோடியே எழுபது லட்சம் ரூபாய் மட்டுமே கிடைக்கும் மற்றும், நமது பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம் மந்தப் பட்டிருப்பதன் காரணமாக, மாநில வரியினம் நமக்குப் பங்கு கிடைக்கவேண்டிய மத்திய வரியினம்—இவற்றின் வளர்ச்சி வீதம் மூன்றும் திட்டக்காலத்தில் முதல் சில ஆண்டுகளில் இருந்ததை விட நடப்பு ஆண்டில் மிகக் குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவை யனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்ததால், திருத்த மதிப்பீடுகளில் இப்பொழுது கணிசமான வருவாய்ப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும், இதற்கு முந்திய ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டதைப் போலவே, திருத்த மதிப்பீடுகளில் இப்பொழுது வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கங்களுக்குமேல், இறுதித் திருத்த நிதி ஒதுக்க நிலையில். செலவினங்களில் சற்றுக் கூடுதல் ஏற்படலாம் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால், இந்தக் கூடுதல் செலவினங்களை இயன்ற அளவு குறைப்பதற்காக நாம் நாட்டம் செலுத்தி வருகிறோம். அப்படி இன்றியமையாத வகையில் கூடுதல் செலவினம் ஏதாவது ஏற்படுமானால், வருவாய் இனங்களில் ஏற்படும் வளர்ச்சியைக் கொண்டு சரிக்கட்டிவிடலாமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். இவற்றால் நமது மாநிலத்தின் இறுதி நிதிநிலை மாற்ற மில்லாமல் ஏறக்குறைய அதே அளவில் அமையுமென்றும் நம்புகிறோம். திருத்த மதிப்பீடுகளுக்குமேல் ஏற்படும் செலவின அதிகரிப்பின் அளவை இம் மன்றத்தின் முன் நான் நாளை வைக்க விருக்கும் இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளில் காணலாம்.

3. 375 லட்ச ரூபாய் வழிவகை நிதி முன்பண (Ways and Means Advance) நிலுவையைச் சேர்த்து 735 லட்ச ரூபாய் ரொக்க இருப்போடு, அதாவது 360 லட்ச ரூபாய் நிகர இருப்போடு, நல்ல முறையில் இந்த ஆண்டு தொடங்கியதெனினும், வழிவகை நிதி நிலையிலும் இந்த ஆண்டு சிக்கல் நிறைந்ததாகவே இருந்து வந்துள்ளது. மூலதனக் கணக்கில் செலவு அதிகரித்ததனாலும், பல்வகை மூலதன வரவினங்களில் பாதகமான சில போக்குகள் ஏற்பட்டதனாலும், நடப்பு ஆண்டில் நமது வழிவகை நிதி நிலையில் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டன. சீன ஆக்கிரமிப்பைத் தொடர்ந்து மாநில அரசாங்கம், தல நிர்வாக மன்றங்களின் பணியாளர்கள், அரசாங்கம் மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் உட்பட, மாநில அரசாங்கப் பணியாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தும் சந்தாத் தொகைகளின் விதங்களை உயர்த்தியிருந்தது. இப் பணியாளர்களின் முறையீடுகளுக்கிணங்க, 1966, ஜூன் திங்களிலிருந்து இத் திட்டத்தை அரசாங்கம் கைவிட்டது. இதனால் நடப்பு ஆண்டில் தொடக்க மதிப்பீடுகளுக்கு மேல் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நிகர வருவாயினத்தில் குறைவு ஏற்பட்டது. 1966–67-ம் ஆண்டுக்குரிய மதிப்பீடுகளைத் தயாரிக்கையில், மாநில அரசாங்கம் 14 கோடி ரூபாய் வெளிச் சந்தைக் கடன் (Open Market Loan) ஒன்றை வெளியிடும் என்றும் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், அதன் பின்னர் பணச் சந்தையில் நிலவிய நிலைமைகளையொட்டியும், ரிசர்வ் பாங்கியின் அறிவுரைக்கிணங்கவும் இந்தக் கடன் வெளியீட்டை 13 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. மேலும், இதற்கு முந்திய ஆண்டுகளில் இருந்ததைப்போல, சிறு சேமிப்பின்கீழ் கிட்டிய தொகையிலும் தொடக்க மதிப்பீடுகளுக்குமேல் முன்னேற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. இத்தகைய நலிந்த போக்குகள் நீடித்த போதிலும், ஏற்கெனவே ஒத்துக்கொண்டபடி மத்திய உதவி நமக்குக் கிடைக்குமென்று நாம் எதிர்பார்த்த நிலையில் மாற்றம் ஏதும் இல்லாமலிருந்தால், நடப்பு ஆண்டில் குறைந்த அளவு இறுதியிருப்புடன் நமது கணக்குகளைச் சரிக்கட்ட முடியுமென்று நாம் எதிர் பார்க்கிறோம். மற்றும் ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து அனுமதியில்லாத அதிகப்பற்று (over drafts) ஏதும் இன்றி, இந்த ஆண்டுக் கணக்கினை முடிக்க முடியுமென்ற உறுதியான நம்பிக்கையும் நமக்கு இருக்கிறதென்பதை இம் மன்றம் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்குமென்று நினைக்கிறேன்.

4. இந்தப் பின்னணியில்தான் அடுத்த ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுதிட்ட மதிப்பீடுகளை ஆய்வு செய்யவேண்டும். அடுத்த ஆண்டிற்குரிய வருவாய் இனங்களை மதிப்பிடுகையில், விற்பனை வரி, மோட்டார் வண்டிகள் வரி, மின்சார நுகர்வு வரி போன்ற நீட்சித் திறன்பெற்ற (elastic) மாநில நிதி ஆதாரங்களின்கீழ் வளர்ச்சி வீதம் நியாயமான அளவிற்கு உயருமென்று எதிர்பார்த்து அவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுள்ளோம். நிலவரிக் கொள்கையின் எதிர்காலம் குறித்து அரசாங்கம் இன்னும் முடிவு

1967 மார்ச் 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

செய்யவில்லை. நிலவரி நீக்கத்தைப் பற்றிய எல்லா அம்சங்களையும் குறித்து ஆராய்வதற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட சிறப்பு அலுவலரின் அறிக்கை அண்மையில்தான் கிட்டியுள்ளது. சிறப்பு அலுவலரின் அறிக்கையை ஆராய்ந்து அதன்மீது முடிவுகள் எடுக்க அரசாங்கத்துக்குச் சிறிது காலம் செல்லும். இந்தச் சூழலில், ஏற்கெனவே ரத்து செய்யப்பட்ட நில மேல்வரி வசூலை மட்டும் தள்ளிவிட்டு, நிலவரியின்கீழ் வழக்கமாகக் கிடைக்கும் வசூல் தொகைகளை நிதித் துறை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. ஆகவே, நிலவரியின் எதிர்காலத்தைக் குறித்து அரசாங்கம் எடுக்கும் முடிவுகள் சட்டப் பேரவையின்முன் வைக்கவிருக்கும் முறையான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மட்டுமே காணப்படும். வருவாய்க் கணக்கில் செலவினங்களைப் பொறுத்த வரையில் வளர்ச்சித் தலைப்புகள் அல்லாத ஏனைய தலைப்புகளில் மிகக் குறைந்த அளவு செலவின் அதிகரிப்புக்காக மட்டுமே இந்த நிலையில் வகை செய்துள்ளோம். திட்டத்தின் பகுதியான வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குச் செலவு செய்வதற்காக நிதி சேமிக்கும் வகையில், வளர்ச்சித் தலைப்பின் கீழுள்ள பேணுதல் செலவினங்களில்கூட (Maintenance Expenditure) அதிகரிப்புக் குறைந்த அளவிலேயே வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் 1967-68-க்குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் வருவாய்க் கணக்கில் வரவினங்கள் 204.39 கோடி ரூபாயாகவும், செலவினங்கள் 211.99 கோடி ரூபாயாகவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதனால் 760 லட்சம் ரூபாய் வருவாய்க் கணக்கில் துண்டு விழுகிறது. இது நடப்பு ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறபடி, வருவாய்க் கணக்கில் விழும் 745 லட்ச ரூபாய் துண்டினைவிடச் சற்றே உயர்ந்துள்ளதெனினும், இத் துண்டு கணிசமானதுதான். நடப்பு ஆண்டில் அகவிலைப்படி வீதங்களை இரண்டாவது தவணையாக உயர்த்தப்பட்டமையே இதற்குப் பெரும்பாலும் காரணமாகும். மூலதனக் கணக்கிலும் பொதுக்கணக்கிலும் கிடைக்கும் நிகர வரவினங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டாலது வரவு-செலவுத் திட்டத்தை முழுமையாகச் சமன்படுத்த முடியுமெனின், வருவாய்க் கணக்கில் ஏற்பட்டுள்ள இப் பற்றாக்குறையைப்பற்றி நாம் பெருங்கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் இங்கும் நமது மதிப்பீடுகள் 885 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு மாறுதலை இறுதிக் கையிருப்பைக் (Negative closing cash balance) காட்டுகின்றன. பெரிய வெளிச்சந்தைக் கடன் ஒன்று அடுத்த ஆண்டில் திருப்பித் தரவேண்டிய தவணைக் காலத்தை அடைகிறது. இதன்கீழ் 10.47 கோடி ரூபாய் திருப்பித் தர வேண்டியிருக்கிறது. இந்திய ரிசர்வ் பாங்கியைக் கலந்தாலோசித்து அண்மையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள மதிப்பீட்டையொட்டி அடுத்த ஆண்டில் பதினெட்டு கோடி ரூபாய் புதிய வெளிச்சந்தைக் கடன் ஒன்றை நாம் திரட்ட முடியும் என நம்புகிறோம். தவணைக் காலம் முடிவடைந்த கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்திய பின், இதில் 7.53 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மட்டுமே எஞ்சி நிற்கும். நடப்பு ஆண்டில், திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தொகை எதுவுமில்லாமலேயே 13.24 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நாம் கடன் எழுப்ப முடிந்தது என்பதை நினைவு கூர்ந்தால், பொதுக் கடன் தலைப்பில்

மட்டும் 5·71 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நடப்பு ஆண்டைவிட அடுத்த ஆண்டில் நிலைமை பாதகமாயிருப்பது புலனாகும். இந்த ஒன்று மட்டுமே அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் சமநிலையின்மைக்குப் பெரிதும் காரணமாயிருக்கும்.

5. வருவாய்க் கணக்கில் விழுகிற துண்டையும் மொத்தக் கணக்குகளில் விழுகிற துண்டையும் இந்த நிலையில் அடைக்காமல் விடுகிறோம். நான்காம் திட்டத்தின் முதலாண்டு முடிவடையும் தறுவாயில் இருப்பினும், நான்காம் திட்டம் இன்னும் முடிவு செய்யப்படவில்லை என்பதை இம் மன்றம் நன்கு அறியும். மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் நிறைவேற்ற முடியாமற்போன திட்டங்களுக்காகவும் இன்றியமையாத சில வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காகவும் கல்வி, மருத்துவ உதவி, பொதுச் சுகாதாரம் போன்ற சமூகப் பணிகளின்கீழ், தவிர்க்க முடியாத சில செலவின அதிகரிப்புகளுக்காகவுமே பெரும்பாலும் வகை செய்து, 1966-67-க்குரிய ஆண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருந்தோம். மாநில அரசாங்கங்களுடன் அண்மையில் தொடர்ச்சியாக விவாதங்கள் நடத்திய திட்டக் கமிஷன் நமது மாநில நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவிற்குத் தற்காலிக ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. மாநில நான்காம் திட்டத்தில் ஒதுக்கக் கருதியுள்ள முதலீடு 564 கோடி ரூபாய் அளவில் உள்ளது. இதில் மத்திய அரசாங்கம் 250 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உதவியளிக்கும். எஞ்சிய 314 கோடி ரூபாயை மாநில அரசாங்கமே திரட்ட வேண்டும். இவ்விவாதங்களுக்குப் பின்னர், மத்திய அரசாங்கம் ஊக்குவிக்கும் சில திட்டங்களின்கீழ் ஒதுக்கியுள்ள முதலீடுகளை, மாநில அரசாங்கத் துறைக்கு அவற்றிற்கான நிதி ஆதாரங்களோடு மாற்றுவது குறித்து, திட்டக் கமிஷன் சில முடிவுகளைச் செய்துள்ளது. இந்த நடைமுறையின் மூலம் பற்பல மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூடுதல் தொகைகளைக் கணக்கிட்டு திட்டக் கமிஷன் இன்னும் தெரிவிக்கவில்லை. அவ்வாறு ஏற்படும் மாற்றங்களையும் சேர்த்தால், நமது மாநிலத்தின் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதலீடு 600 கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். ஆயினும், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் 'திட்டம் தேசிய வளர்ச்சி மன்றத்தால் (National Development Council) இன்னும் முறையாக ஏற்கப்படவில்லை. மாநில நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவினை நமது மாநில அரசாங்கம் விரைவாக மறு ஆய்வு செய்து முறைவைப்புகளில் (Priorities) இன்றியமையாத எந்தச் சரிக்கட்டல்கள் தேவையென்பதை ஆலோசிக்கும். இந்த மறு ஆய்வின் பகுதியாக, திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கிட்டுகிற நிதி வசதிகள் எவையென்பதைக் குறித்துப் புதிதாக ஆய்வு செய்யும். இந்த ஆய்விற்கு இயல்பாகவே கொஞ்சகாலம் செல்லுமாதலால், இதன் முடிவுகள் சட்டப் பேரவையின்முன் வைக்கப்படவிருக்கும் முறையான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில்தான் காணப்படும்.

1967 மார்ச் 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

6. தேசிய அளவில், திட்டத்திற்குரிய நிதி ஆதாரங்கள் குறித்து உறுதியற்ற நிலைமை இன்னும் நீடிக்கிறது. வெளிநாட்டு உதவி கிடைக்கும் சாத்தியக்கூறுகளைப் பற்றி நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தால்தான் இந்த உறுதியற்ற நிலைமை மறையும். இந்த நிலையில் திட்டக் கமிஷன் மாநில அரசாங்கங்களை 1967-68-க்கு இடைக் காலத் திட்டம் ஒன்றை மட்டுமே தயாரிக்கும்படிக் கேட்டுள்ளது. இந்த இடைக்காலத் திட்டத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காகவும், ஏற்கெனவே கிட்டியுள்ள வெளிநாட்டு உதவியுடன் செயலாற்றப் பட்டுவரும் பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும், மின்சாரத் திட்டங்களுக்காகவும் வகை செய்ய வேண்டும் எனத் திட்டக் கமிஷன் கூறியுள்ளது. சமூகப் பணிகள் உட்பட ஏனைய துறைகளுக்கு மாநில அரசாங்கங்களே தங்களால் இயன்ற அளவுக்கு நிதி வகை செய்துகொள்ளும்படியும் விட்டுவிடப் பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள வரி விகிதங்களின் அடிப்படையில், மத்திய அரசாங்கமும் பாராளுமன்றத்தின் முன் இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மட்டுமே சமர்ப்பிக்கும். அடுத்த ஆண்டிற்குரிய நமது மாநிலத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசாங்க இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 35 கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஒதுக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது நடப்பு ஆண்டிற்காக ஏற்றுக்கொண்ட உதவித் தொகையைக் காட்டிலும் கணிசமாகக் குறைவானதாகும். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் திட்ட வேலைகளின் விரைவைத் தணிக்காமல், அவற்றைச் சீர்குலைவின்றி நடத்திக் கொண்டு போவதன் அவசியத்தை மனதிற் கொண்டு, அடுத்த ஆண்டுக்குரிய திட்டத்தின் முதலீடுகளை எவ்வளவு தூரம் குறைக்கலாமென்று நாம் ஆலோசித்திருக்கிறோம். நடப்பு ஆண்டுத் திட்டத்தின் திருத்த முதலீடு ஏறக்குறைய 80 கோடி ரூபாயாகும் என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் கவனித்திருக்கலாம். குறைந்த அளவு வளர்ச்சி வேகத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், சமூகப் பணிகளின்கீழும் ஏனைய துறைகளிலும் இன்றியமையாத சில புதிய திட்டங்களுக்கு மட்டும் அனுமதி வழங்கினாலும்கூட, அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தின் அளவு ஏறக்குறைய 90 கோடி ரூபாய் அளவில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். நிதி வசதிகளில் தற்போதுள்ள இடையூறுகளை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னரும் இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், திட்ட வேலைகளுக்காக ஒதுக்க வேண்டிய நிதியளவு 75.78 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருக்க முடியாதென்று நாங்கள் கருதியுள்ளோம். நிதியளவினை இதற்கும் கீழ் குறைத்தால், மின்சாரம், பாசனம், வேளாண்மை உற்பத்தி போன்ற துறைகளில் முக்கியமான திட்டங்களின் விரைவு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு, ஏற்கனவே செய்துள்ள முதலீடுகளிலிருந்து விரைவில் பயன் கிடைப்பதும் தடைப்படும். இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அடங்கிய இத்தகைய சுருங்கிய திட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூட நிதி ஆதாரங்களில் 9 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் துண்டு விழுகிறது. புதிய திட்டங்களுக்கு வகை செய்து சிறுபாசனம், கிராம மின்சார வசதி

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 மார்ச் 20

போன்ற முக்கியமான திட்டங்களின்கீழும் செய்துள்ள வெட்டுக்களையும் ஈடுசெய்து, செயல்படுத்துவோமானால் இத்துண்டு மேலும் விரிவடையும். இரண்டு பொதுக் கருத்துக்களை மனதிற் கொண்டு தான் துண்டு விழும் வகையிலுள்ள ஒரு திட்டத்தை வகுத்துள்ளோம். நடப்பு ஆண்டின் இறுதிக் கணக்குகளையொட்டி 1967-68-க்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் திருத்தப்படும் பொழுது, குறிப்பாக இந்த இடைக்காலத்தில் நமது பொருளாதார நிலையில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டால், நமது நிதி வசதி நிலையில் ஓரளவுக்கு மேம்பாடு ஏற்படும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். இரண்டாவதாக, மத்திய அரசாங்கத்தின் முறையான வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப் படுகையில், மாநிலத் திட்டத்திற்கான மத்திய அரசாங்க உதவித் தொகையைக் கூட்டியே தீர வேண்டியிருக்கும். ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு ஒப்புக்கொண்ட 250 கோடி ரூபாய் மொத்த மத்திய உதவியில், 18 முதல் 19 சத விகிதம் வரையிலாவது திட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டில் கிட்டுமென்று நாம் சாதாரணமாக எதிர்பார்க்கவேண்டும். எண்ணூர் அனல் மின்சாரத் திட்டம், பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம் போன்ற நமது முக்கியமான திட்டங்களுக்கான வேலை மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலேயே தொடங்கிவிட்டதால், இவற்றின் கீழ் செய்ய வேண்டிய முதலீடுகள் அடுத்த ஆண்டில் உச்ச நிலையை அடையும். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வேகத்தைத் தடைப்படுத்துவது நாட்டின் நலனுக்கு உகந்ததல்ல. சிறு பாசனம், கிராம மின்சார வசதி—இவற்றின்கீழ் நாம் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கீடுகளும் நடப்பு ஆண்டில் செய்துள்ளவற்றைக் காட்டிலும் மிகக் குறைவாக உள்ளன. வேளாண்மை உற்பத்தியின்கீழ் நமது குறிக்கோள் அளவுகளைச் சாதிக்கவேண்டுமென்றால், நடப்பு ஆண்டில் எட்டிய அளவிற்காவது இவற்றை உயர்த்த வேண்டியிருக்கும். அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தின் இந்த அம்சங்களையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது, கூடுதல் மத்திய நிதி உதவி அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நமது வாதம் மேலும் உறுதியடையும். இக் கருத்தை மிக வன்மையோடு எடுத்துக்காட்டி, கூடுதல் நிதி உதவியை வலியுறுத்திக் கேட்போம். அத்தகைய கூடுதல் நிதி உதவியின் மூலம் 1967-68-க்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் இறுதியாக விழும் துண்டில் பெரும் பகுதி அடைபட வேண்டும்.

7. நமது பொருளாதாரத்தின் இன்றைய நிலையில் சமன் செய்யப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் (Balanced Budget) எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை நாம் முற்றிலும் உணர்ந்துள்ளோம். இன்றைய இடர் மிகுந்த விலைவாசி நிலையில், பற்றாக்குறை நிதி முறை (deficit financing) சிறிதும் நீடிக்கக்கூடாது. ஆனால், மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தற்போதைய பற்றாக்குறை நிலைக்கு, அரசாங்கத்தின் கட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட சில சூழ்நிலைகள் காரணமாகும். ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் திட்ட வேலைகளுக்குக் கிட்டும் மத்திய

1967 மார்ச் 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

உதவியின் அளவு பெரிதும் குறைக்கப்பட்டிருப்பதன் நேரடி விளைவு தான் இந்தப் பற்றாக்குறை நிலை. இவ்வாறு மத்திய உதவியின் அளவு குறைக்கப்படுவது, மத்திய அரசாங்கத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு நிவாரணம் அளித்து, சமன் படுத்திய வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச சமர்ப்பிக்க மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உதவு கிறது. ஆனால், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாது மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் மத்திய உதவியை வெட்டுவதன்மூலம் மத்திய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பற்றாக்குறை நிதிநிலையைக் குறைந்த அளவில் வைத்திருக்க முற்படுவதும், நிதி ஆதாரங்களுக்கு ஏற்ப வேலைத் திட்டங்களை மாற்றி யமைக்கவேண்டிய கடினமான பணி முழுவதையும் மாநிலங்களின்மீதே சுமத்துவதும் சரியல்ல. திட்ட வேலை களையும முறைவைப்புகளையும் பெரிதும் மாற்றியமைப்பதன்மூல மாகவே பற்றாக்குறை நிதிநிலையைத் தவிர்க்க முடியும். இந்த நடைமுறையில் மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்களையும், திட்டத்தில் அடங் காத மத்திய அரசாங்கச் செலவினங்களையும்கூட பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். மாநில அரசாங்கங்களின் நிதி வசதிகள், மத்திய அரசாங்க நிதி வசதிகள் உட்பட நாட்டின் நிதி வசதிகளை மத்திய அரசாங்கமும் திட்டக் கமிஷனும் மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றின் முழுப் பலன்களையும் அடையும்வண்ணம் மத்திய திட்டத்துக்கும் மாநிலத் திட்டங்களுக்கும் இடையே அவற்றை மேலும் நியாயமாக எவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்க முடியும் என்பதை ஆராயவேண்டும். வேளாண்மை உற்பத்தியை, விரைந்து பலன ளிக்கும் திட்டங்களின் வாயிலாகப் பெருக்கி விலைவாசிகளின் மீதுள்ள நெருக்குதலை நீக்குவதே இன்று நம் முன்னுள்ள அவசரத் தேவையாகும். வேளாண்மை வளர்ச்சிக்குத் தொடர்புள்ள திட்ட வேலைகள் பெரும்பாலும் மாநிலத் திட்டங்களின் வரம்புக்குள் அடங்குகின்றன. இந்தத் திட்ட வேலைகளைக் குறைப்பது அறிவுடைமையாகாது. 1967-68-ம் ஆண்டுக்குரிய முறையான திட்டத் தைத் திட்டக்கமிஷன் தயாரிகக முற்படுகையில், நாட்டின் தற் போதைய பொருளாதார நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத் துறையிலும் மாநில அரசாங்கத் துறையிலும் உள்ள திட்ட வேலைகளின் உரிய முறை வைப்புகளைப் பற்றி ஒருதலைச்சார்பின்றி முடிவு செய்து, மாநிலங்கள்மிக முதன்மை வாய்ந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் அவை களுக்குப் போதிய நிதி வசதிகளை வழங்கும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. இந்த நடைமுறையில் மத்திய அரசாங்கத் துறையில் குறைந்த முக்கியத்துவம் பெற்ற சில திட்டங்களைப் பின் தள்ளிப்போட நேரிட்டாலும் ஒத்திப்போட நேரிட்டாலும் அந்த கைய ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்க நாம் தயங்கக்கூடாது.

8. திட்டத்தின் சட்டுக்கோப்பிற்குள், உண்மை நிலையை அடிப் படையாகக் கொண்டு, மாநிலங்களுக்கு அதிகமாக நிதி வசதிகளை வழங்குவதன் மூலமாகவே, மாநில அரசாங்கங்கள் ரிசர்வ் பாங்கி யிலிருந்து அதிகப் பற்று வாங்கும் சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண முடியும். இச்சிக்கல் குறித்து விறுவிறுப்பான பொது விவாதமும்

சொல்லாடலும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. மாநிலங்கள் தங்கள் நிதிநிலைகளை மிக்க விழிப்போடு நிர்வகிப்பது தேவை என்பதை நாம் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. மற்றும், மாநிலங்கள் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய நிதி வசதிகளைத் திரட்டிக் காப்பதற்குத் தங்களால் இயன்ற எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும் என்பதையும் நாம் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. கண்ணும் கருத்தும் கலந்து நிதி நிர்வாகத்தை வளர்க்கும் தங்களுடைய எல்லா முயற்சிகளிலும் மத்திய அரசாங்கத்துடன் நாங்கள் முற்றிலும் ஒத்துழைப்போம். என்றாலும், நிதி விவகாரங்களில் மிக மேம்பட்ட ஒழுங்கைக் கடைப்பிடிக்கிற ஒரு மாநிலம், ஒப்புதல் பெற்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் இடருற்றால், மத்திய அரசாங்கமும் திட்டக் கமிஷனும் அதன் இடர்ப்பாடுகளை, குறிப்பாக இந்த இடர்ப்பாடுகள் தற்காலிகமானவை என்று தெரியும்போது, அவற்றைச் சமாளிக்கும் வகையில் உதவி செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகப்பற்று வாங்கும் இப் பிரச்சினையை, அத்தகைய உதவி மனப்பாங்கோடும், அரசியல் மூதறிவோடும் அணுகாமல், வெறும் கணக்கு வழக்குப் பிரச்சினையாகவோ அல்லது கொடுக்கல் வாங்கல் பிரச்சினையாகவோ கருதினால், மாநிலங்களின் வளர்ச்சி வேலைகள் பெறிதும் இடருறும்.

9. மாநிலங்களின் சொற்ப நிதி வசதிகளின்மீது அதிக நெருக்கத்தை உண்டாக்குகிற காரணங்களுள், மாநில அரசாங்கப் பணியாளர்களின் அகவிலைப்படி வீதங்களை அடிக்கடிச் சரிக்கட்டல் செய்ய வேண்டிய நிலையை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது. விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகும்போது இச் சரிக்கட்டல்கள் இன்றியமையாதவை—முற்றிலும் நியாயமானவை. 1965-66 வரை அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ள அகவிலைப்படி வீத உயர்வுகளெல்லாவற்றையும் நான்காம் நிதிக் கமிஷன் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. ஆனால், நிதிக் கமிஷனின் முடிவுகள் 1966 ஏப்ரல் 1-ம் தேதியில் இருந்து செயலுக்கு வரத் தொடங்கியதற்கு முன்னதாகவே மத்திய அரசாங்கம் அகவிலைப்படி வீதங்களை மற்றுமொரு முறை உயர்த்த முன்வந்தது. அதன் பின்னர் கஜேந்திரகாட்கர் கமிஷனின் இடைக்கால அறிக்கையில் அடங்கியிருந்த பரிவுரைகளுக்கிணங்க மத்திய அரசாங்கம் தன் பணியாளர்களின் அக விலைப்படி வீதங்களை மேலும் உயர்த்த ஒப்புக்கொண்டது. நமது மாநில அரசாங்கமும் அதை ஒட்டி அகவிலைப்படி வீதங்களை உயர்த்த வேண்டியிருந்ததால், இந்த இரண்டு உயர்வுகளின் இணைந்த விளைவு அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் வருவாய்க் கணக்கிலும் மொத்தமாகவும் விழுகின்ற துண்டில் எதிரொலிக்கிறது. நிதிக் கமிஷனின் தீர்ப்பிலிருந்து மாநில அரசாங்கத்துக்குச் சேர்ந்துவரும் கூடுதல் நிதி வசதிகள் இதற்கு முந்திய திட்டக் கால அளவில் ஏற்பட்ட நிறுவனங்களுக்காகவும் பணிகளுக்காகவும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட செலவினங்களைச் சரிக்கட்டுவதற்காகவே வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் மொத்தத்தில், பெரும்பாலான மாநிலங்கள். திட்டத்தில், அடங்காத

1967 மார்ச் 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கணக்கின்மீது (Non-Plan Account) எத்தகைய உபரியோ பற்றுக் குறையோ இல்லாமல் செயல்படுகின்ற நிலையிலேயே நிதிக் கமிஷனின் ஏற்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. ஆனால், திட்டத்திற்குப் புறம்பான இனங்களில் புதிதாக எழும் பொறுப்புக்களை மாநிலங்கள் ஏற்றுச் சமாளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளுக்கு இப்பொழுது வகை செய்யப்படவில்லை. இன்றைய ஏற்பாடுகளில் உள்ள இப் பெரிய குறைபாட்டினை நான்காவது நிதிக் கமிஷன் உணர்ந்துள்ளது. ஆனால், இப்பிரச்சினை அதன் ஆய்வு வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருப்பதால், எந்தவிதமான தீர்வையும் அதனால் எடுத்துக்கூற முடியவில்லை. நிதிக் கமிஷனின் தீர்ப்பு முடிவாகாமலிருக்கிற நிலையில் மாநில அரசாங்கப் பணியாளர்களின் அகவிலைப்படி வீதங்களின் காரணமாக ஏற்படும் கூடுதல் செலவினத்திற்காக மாநிலங்களுக்குப் போதிய நிதி வசதியை ஒதுக்க வேண்டிய தேவை குறித்து மீண்டும் கஜேந்திரகாட்கர் கமிஷனின் முன்பு நாங்கள் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளோம். மாநில அளவில் நிதி நிர்வாகத்தைக் கடினமாக்கியுள்ள நெடுநாளைய இந்தச் சிக்கலுக்கு நியாயமான—நிடித்த தீர்வு ஒன்றைக் கமிஷன் தனது இறுதி அறிக்கையில் தெரிவிக்குமென நான் நம்புகிறேன்.

10. 1967–68-க்குரிய முறையான திட்டத்தைத் தயாரித்து ஜூன் திங்கள் வாக்கில் சட்டப் பேரவையின் முன் வைக்கத் தற்போதைய அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும். அதற்குள் மாநிலத் திட்டத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய மத்திய உதவியின் அளவு தெளிவாகத் தெரிந்துவிடும். அதற்கப்பால் நமது மக்களின் உள்ளத்தில் அரும்பியுள்ள ஆவல்களையும் நம்பிக்கைகளையும் இன்னும் திறம்பட நிறைவேற்ற முற்படும் ஒரு திட்டத்தை மன்றத்தின் முன் வைக்க முடியும் என்ற என்னுடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, 1967–68-க்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இம் மன்றம் ஏற்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

6. கவர்னர் பேருரையின்மீது விவாதம் (தொடர்ச்சி)

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: பெருமதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவைமுன் வைத்த 1967–68-ம் ஆண்டின் இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நாளை விவாதம் நடைபெறும். அடுத்த அலுவல் கவர்னர் அவர்களின் பேருரையின் மீது விவாதம் இரண்டாம் நாளாக இன்று தொடர்ந்து நடைபெறும். இன்னும் ஏறத்தாழ 100 உறுப்பினர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் இன்று உரையாற்றல்களில் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்கு கால வரம்பு 10 நிமிடம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முந்திய நாள் போலவே நான் இந்த மணியை அடிக்காமல் இருப்பதற்கு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலில் மதிப்பிற்குரிய சௌடி. சுந்தரபாரதி அவர்கள் உரையாற்றுவார்கள்.